

ZAPYTANIE USTNE WYMAGAJĄCE DEBATY O-0062/07

zgodnie z artykułem 108 Regulaminu

skierowane przez: Anna Záborská, Amalia Sartori oraz Marie Panayotopoulos-Cassiotou w imieniu Grupy PPE-DE, Roberta Angelilli w imieniu Grupy UEN, Zita Gurmai w imieniu Grupy PSE, Adamos Adamou w imieniu Grupy GUE/NGL, Hiltrud Breyer oraz Raül Romeva i Rueda w imieniu Grupy Verts/ALE, Elizabeth Lynne w imieniu Grupy ALDE, Kathy Sinnott w imieniu Grupy IND/DEM do Komisji

Dotyczy: Strategia europejska na rzecz praw dziecka: przeciwko "dys"kryminacji dzieci i wykluczeniu osób z zaburzeniami "dys-"

U ponad 10% dzieci występują zaburzenia „dys-” (dysfazja, dyspraksja, dysleksja, dyskalkulia czy też zespół deficytu uwagi itp.). Jednakże w wielu państwach członkowskich ten rodzaj dysfunkcji, od najmłodszych lat utrudniających komunikację, pozostaje niezauważony. Jedynym sposobem zapobiegania „dys”kryminacji dzieci z takimi zaburzeniami jest zapewnienie im – na wczesnym etapie rozwoju – specjalnego, intensywnego leczenia interdyscyplinarnego w odpowiednich strukturach (najlepiej w zwykłym środowisku szkolnym z właściwą opieką specjalną).

Czy Komisja dysponuje rzetelnymi danymi statystycznymi dotyczącymi zaburzeń „dys-”? W przypadku odpowiedzi negatywnej, czy mogłaby je zgromadzić? Czy Komisja planuje podjąć inicjatywy sprzyjające identyfikacji zaburzeń „dys-” i uznaniu ich za ułomności lub zaburzenia uczenia się? Czy Komisja może ułatwić dostęp do informacji, podjąć we właściwym czasie działania zmierzające do wykrywania, systematycznego diagnozowania oraz leczenia zaburzeń na wczesnym etapie rozwoju?

Czy oprócz projektu Neurodys Komisja może finansować badania ukierunkowane na inne zaburzenia „dys-” lub czy przewiduje takie działania w przyszłości?

Jakie środki mogłyby promować państwa członkowskie z myślą o osobach nieformalnie i na co dzień opiekujących się osobami niepełnosprawnymi z zaburzeniami „dys-”, zapobiegające wszelkiego rodzaju dyskryminacji społeczno-zawodowej w celu umożliwienia im pogodzenia życia rodzinnego i zawodowego oraz postrzegania ich pracy w kategoriach zawodowych?

Czy Komisja podjęła inicjatywy mające na celu zagwarantowanie odpowiedniego uwzględnienia osób z zaburzeniami „dys-” przy opracowywaniu i wdrażaniu programów edukacyjnych finansowanych przez UE (technologie informacyjno-komunikacyjne, e-learning, kształcenie ustawiczne)?

W jaki sposób Komisja może dopilnować właściwego wdrożenia dyrektywy w sprawie zatrudnienia w celu zapewnienia, aby pracownicy z zaburzeniami „dys-” nie byli dyskryminowani, przy jednoczesnym zachęcaniu państw członkowskich do wspierania możliwości zatrudnienia pracowników z zaburzeniami „dys-”?

Czy zdaniem Komisji korzystne byłoby utworzenie sieci sprzyjającej wymianie najlepszych rozwiązań na szczeblu europejskim oraz ustanowienie karty praw dzieci z zaburzeniami „dys-”? W jaki sposób dzieci mogłyby zjednywać innych do utworzenia europejskiej interdyscyplinarnej sieci zajmującej się określonymi zaburzeniami uczenia się i zachęcać ich do ustanowienia takiej sieci, a tym samym do gromadzenia i analizy informacji oraz promowania działań ponadgranicznych, jak również dialogu instytucjonalnego?

Przedłożone: 18.09.2007

Przekazane: 20.09.2007

Termin na udzielenie odpowiedzi: 27.09.2007